

عنوان مقاله:

نقش معماری اسطوره ای در باززنده سازی شعر و ادبیات ایرانی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی الگوی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهسا یارمحمدیان - دانشجو کارشناسی ارشد، مقطع کارشناسی ارشد و رشته معماری، گروه هنر، دانشکده معماری و دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز

روکسانا عبداللهی - استادیار، دکترای تخصصی معماری، مدیرگروه رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم

زهرا عباسی - استادیار، دکترای تخصصی معماری، مدیرگروه رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز

خلاصه مقاله:

وضعیت کنونی مشرق زمین به وضوح نشان می دهد که ارزش های دنیوی شده ی تمدن های آسیایی نه دیگر رمق پیشین را و نه اعتبار سابق خود را دارند. اما این واقعیت مانع از این نمی شود که نشانه هایی از آن باورها، پندارها و مقولات نگرش و احساس جادویی که در اعماق اندیشه و خاطره ی ما سرکوب گشته اند به جا نمانده باشد. از امروز به فردا نمی توان روح یک قوم را تغییر داد. ما چه بخواهیم و چه نخواهیم چیزی از آنچه انسانیت انسان را در همه ملت ها می سازد در که ذهنمان باقی خواهد ماند. این بقایا غالبا از اعماق بیرون می آیند، عرض اندام می کنند، واکنش های ما را متعین می سازند، در فکر ما اثر می گذارند و روال عاطفی ما را در جهتی سوق می دهند. پس میان آنچه گمان می کنیم و آنچه احساس میکنیم شکافی چنان پدید آمده است که ما را از ایجاد ترکیبی تازه یا زایش نیروهای نو و آفریننده منع می کند و نیروهای خلاق ما را فلج می کند. نشانه این امر اینست که هنرمندان ما قرنهایست که همان نقش ها و همان الگوها را که به تجربه و زیست معنوی شان غنی شده است مکررا می سازد (تقلید از گذشتگان بدون توجه به محرکات معنوی). بنابراین منظور ما از هنرمندان، نه ابداع انفرادی و تغییر، بلکه وفاداری به روح و خاطره قومی و اسطوره ای است. همچنین ما در زمینه تفکر شاعرانه-اساطیری آثار ادبی ایرانی، رسایی بسیار داریم و می توانیم بگوییم که هیچ زبانی در شاهکارهای شاعرانه با فارسی برابری نمی کند. همچون طنین کلام پرابهام حافظ، حماسه فاخر و آهنگین فردوسی، و امواج سیل آسای افاضات عارفانه ی مولانا که منابع وسیع و موزون زبان فارسی، وجد و حال مستانه ی روح را در شعر او تجسم بخشیده است. (زبان است که خاطره یک قوم را نگهداری می کند) در این مقاله به تحلیل وجوه مشترک و تفاوت های شعر و معماری، و همچنین به باززنده سازی شعر از طریق ایجاد معماری اسطوره ای می پردازیم. پژوهش حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی است و مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است. در این پژوهش نگارنده کوشیده است با بررسی تطبیقی به پرسش های تحقیق اعم از اینکه: چه وجوه مشترکی میان شعر و معماری وجود دارد زبان مشترک میان شعر و ادبیات و معماری چیست و چگونه فهم می شود تا حد توان خود پاسخ گوئیم

کلمات کلیدی:

شعر و ادبیات فارسی، ارزش های ملی و ایرانی، اسطوره، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/767545>

